

[Baagø.]

Angående lovforslag nr. 138, der omhandler loven om saltvandsfiskeri, skal jeg kun gøre nogle få bemærkninger her ved første behandling. Forslaget er præget af mange enkeltheder, som er af rent teknisk karakter, om jeg må sige det på den måde. Disse mange enkeltheder er i virkeligheden kun forståelige for de særligt sagkyndige, fiskerne og ministeriets embedsmænd. Da forslaget er fremgået af det arbejde, der i lang tid er blevet udført af en underkommission af den siddende fiskerikommission, hvor både embedsmænd og fiskerirepræsentanter har haft sæde, kan man gå ud fra, at forslaget i det store og hele indeholder de bestemmelser, der må anses for nødvendige på saltvandsfiskeriets område. Det betyder næppe, at der ikke under lovforslagets behandling vil fremkomme krav fra fiskerne om ændringer på visse punkter. Der er da også allerede modtaget adskillige protester og henstillinger vedrørende ændring af flere af lovforslagets paragraffer.

Umiddelbart synes det, som om lovforslaget, hvad systematikken og overskueligheden angår, er et fremskridt fra den nu gældende lov. Det er klart, at med den rivende udvikling, der har været på fiskeriets område i de senere år, trænger den nuværende lov til en modernisering og ajourføring. Det nye forslag bør derfor, før det bliver lov, tilpasses til det moderne fiskeris behov og i øvrigt have fiskeriets videre udvikling i de kommende år for øje.

Der er i høj grad grund til at udtale megen anerkendelse over for fiskerierhvervets udøvere. Vel er det rigtigt, at der er ydet erhvervet hjælp i form af biologiske undersøgelser, anlæggelse af fiskerihavne m. m., men i det store og hele er fiskerne folk, som kan og vil klare sig selv, og som har vist, at de kan det. Ja, de har endog kunnet øge fangsterne og dermed eksporten i en sådan grad, at det må aftvinge alle beundring. Fiskeriet er blevet et sådant valutaskabende erhverv, at hele samfundet i høj grad må regne med det. Det vil derfor være klogt at give erhvervet de bedst mulige vækstvilkår, så den gunstige udvikling, vi har været inde i, kan fortsættes.

Lovforslagets betimmelser om muslingeopdræt med henblik på at skabe grundlag for iværksættelse af et mere rationelt fiskeri

af muslinger til eksport er meget interessante.

Bestemmelserne i § 1, stk. 2, med hensyn til, hvilke personer og selskaber, rederier m. v. der har ret til at udøve fiskeri på dansk fiskeriterritorium, har fået en udformning, som jeg tror vil kunne sikre, at fiskeriet også under eventuelt kommende markedsdannelse ikke glider danske fiskere af hænde.

Som sagt til indledning vil vi med velvilje arbejde videre på behandlingen af disse lovforslag.

Niels Ravn: Jeg skal på det konservative folkeparti vegne fremkomme med nogle bemærkninger om forslaget til lov om ferskvandsfiskeri. Det er jo et stort og omfattende lovforslag; det indeholder mange enkeltheder, som er bedst egnet til udvalgsdrøftelse, og jeg skal derfor ved første behandling indskrænke mig til få bemærkninger.

Først vil jeg sige lidt om noget, der ikke findes i selve lovforslaget, nemlig det af Sportsfiskerforbundet til Folketinget fremsendte forslag om indførelse af fisketegn. Jeg må sige, at her er jeg i nogen grad på linje med det ærede medlem hr. Østergaard, der havde en vis sympati for denne tanke. Dog må jeg give udtryk for, at der må være visse undtagelsesbestemmelser; foruden mindreårige må også lodsejerne efter min opfattelse være undtaget. Desuden må vi finde en form for, hvorledes midlerne skal administreres; der kan være tilfredsstillende. Hvis vi kan finde en acceptabel løsning på disse problemer, er jeg velvilligt indstillet over for denne tanke, som Sportsfiskerforbundet her har fremført — også ud fra den betragtning, at der herved fremskaffes midler til løsning af opgaver, som kan løses, uden at de offentlige kasser belastes, hvilket de jo i modsat fald vil blive.

Det er ikke mange ændringer, der stilles forslag om, og de ændringer, der er, er mest udtryk for en omredigering. Lovforslaget tager stort set sigte på at gøre det lettere for de såkaldte vandrefisk: ørred, laks, ål o. s. v., at passere de spærringer, der kan indrettes i vore vandløb, navnlig de nye spærringer i forbindelse med turbineanlæg og lignende, og det kan sikkert også være rimeligt, at vi ser på disse spørgsmål.